

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XIX. Moribundus osculo chirographi S. Ignatij repente sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

XVIII.
*Puella lin-
 qui animo so-
 lita ibidem
 sanatur.*

Nec fuit minoris prodigij, puellæ annorum quindecim, eodem ferè tem-
 pore ac loco reddita valetudo. Huic in Gandiæ comitatu ex spectri cuius-
 dam obiecti terrore, hæsit cordis ægotatio tam fera, vt eam ab se, atque
 à sensibus abalienaret, cum horarum interdum quatuor, & quinque deli-
 quio; rabie interdum, morfu manus proprias appetentem, ac principio qui-
 dem exerebat se quot hebdomadis mali furor, post iterum ac tertio; de-
 mum ita crebro, vt decies octies diei vnus spatio rediret, qualis fuit su-
 premus eius morbi dies. Videns enim Lustrica eius mater nunquam illi fuisse
 deterius, S. Ignatium lacrymis & precibus conuenit, cuius multa narrari
 prodigia audiebat, infelicissimam puellam, nullaque iam spe nisi cœlesti
 nixam eius commisit bonitati. Quo puncto temporis cum iaceret collapsa,
 oculos aperit, assargensque admodum reuerenter, iubet sedes poni duo-
 bus Parribus, quorum alter erat Ignatius; ab eo se sibi redditam; se ma-
 nu prehensa erectam; se promissione illius factam certiore comitialis
 morbi nunquam de cœtero reuersuri. Credita est primum animo exerra-
 re, at Sancti vultum, & habitum describens, & valetudine in posterum
 gaudens constanti, & integra, visi ac miraculi veritatem cumulatè pro-
 bavit.

XIX.
*Moribundus
 osculo chiro-
 graphi S. Ig-
 natij repente
 sanatur.*

Sub annum huius æui sextum vocatus est in Societatem Hieronymus
 Fa'conius Barcinonensis, sed compendij domesticis infatuatus parens Mi-
 chaël Baptista, obstare non destitit quoad negotium disturbasset. Neutri-
 tamen impunè res fuit: missus à patre Leridam iuuenis, faucium inflam-
 matione corripitur, quam ex linguæ tumore, ac nigredine, lethalem me-
 dici iudicant, cum ex centum eo malo affectis, solerent vix quatuor sa-
 nari. Edoctus periculum parens, fastusque non dissimulante veram ma-
 li causam; indignum se clamat qui viuo filio potiretur, quem rationibus
 terrenis familiæ, quàm Christo seruire maluisset; peccatum ab se vehe-
 menter dolet, poscitque multis cum lacrymis ab S. Ignatio veniam, mi-
 ra spondeus si ab interitu filium vindicasset. Inde citato Leridam perue-
 ctus incolumem offendit filium, & qua hora illum sancto commendarat,
 eadem, & febrim extinctam, & faucium æstum: causæ vero ignari me-
 dici, peritè statuerunt non potuisse momento pestilentem febrim con-
 stanter desinere, stabulante intorsum mali origine, sed hoc fore recidi-
 ui lethalis prælagium: visa certè est beneficio exorato suspendi morbi vis,
 potiùs quàm sanari. Itaque duodecimo post diè violenta febris accedere,
 ingrauescere decimo septimo, tumere pectus, spiritus via, pituita ob-
 strui, denique medici affirmare altera hora post mediam noctem, accessio-
 ne decumana periturum. At Pater cui animo hærebat ratas fuisse quas fu-
 derat Barcinone ad Ignatium preces; illas geminato affectu repetit, Socie-
 tatis patres per nuncium rogat, ne grauentur eius Chirographum ad ægro-
 tum deferre; quod cum penes priuatum esset, diu reperiri non potuit. Adest
 interim prædictum à medicis supremum discrimen, sine pulsa arteria, sudor-
 es frigidi, vicina mors, parens vltimum filio piè adprecatur, nunquam ab

se postea reuifendo. At ecce occurrit exeunti Sacerdos è Societate chirographum ferens tantopere antea requisitum; redeunt patri spes, redit ipse S. Ignatij fiduciam filio facturus, hortatur ab eo vitam petat, allatum ad hoc à Patribus eius chirographum; quod vbi Patres detexerunt, admoueruntque iacentis osculo, reuiuiscere puncto temporis visus est, febris continuo abcessit, & cum ea quicquid exitium minabatur, ipseque haud diu post lecto sanus, & valens exiit, verum suo doctus infortunio in rebus diuini obsequij melius sapere.

Maria Bonnieria, Philippo & Anna parentibus Antuerpiæ nata, sub annum ætatis vigesimum, obstructione viscerum grauius laborauit, quæ cum nullis remediis cederet degenerauit in scirrhus nulla iam arte curabiles, biennio toto inualefcens morbus lecto affixit immobilẽ, ex quo tanta defectio virium, vt ne ori quidem manum valeret admouere. Accedebat crebra destitutio animæ, ad horas decem ac viginti, subinde etiam quadraginta; tumores præterea tibiæ, & ventris, hydropis indices; contracti genuum, & plantarum nerui; palatum interius vlcerosum, epigastri dolores peracuti, corpus omne sparso liuore maculosum, ex quibus medicorum prænotio, vitæ illi spem residuam, in paucos dies contrahebat. Erat illi iam annos decem à confessione Sacerdos noster, vnicum afflictæ tam longi supplicij leuamen. Hic motus quandoque diuinitus insinuare illi fiduciam, & intercessionem S. Ignatij, eamque vt efficacius postularet, aliquid illi ex eius reliquiis tradere, sed hac lege, vt sibi post dies aliquot redderentur. Cæterum qui confessario erga S. Ignatium hanc mentem, eandem ægrotæ indidit, sed comparatione animi tam firma, vt statuerit nec ante precando abstinere, nec prius reliquias reddere, quam voti se compotem videret. Erat Iulij dies 24. annus 1635. pater domum nostram recesserat; illa magno labore inuitis brachiis, id tamen adepta est, vt reliquias collo iniiceret. Tum sublatis in cælum oculis, Domine Deus (sunt hæc ipsamet eius verba) quatuor iam annos voluntati tuæ morem gero, te per Sancti Ignatij merita supplex rogo, mihi quoque, vt semel morem geras, sana ægrotantem, & spondeo quod vitæ reliquum dederis, me tuo cultui perfectè daturam, tu S. Ignati cuius sola effigies dæmonem toties abegit, per has tui sanctas reliquias, obsecro, hunc etiam à me, vt morbum depellas. Post quæ horas quinque placidum in somnum obdormit, cum per octiduum molesta insomnia laborasset. Experrecta vero est, bellè & integrè valens, tam multiplici miraculo, quam multis ante cruciabatur malis. Surgit itaque absque mora, Deo, & Sancto gratias actura, vestes reposcit ab sorore pridem repositas, induitur per sese, ac scalis numerosis per se nullo adminiculante ad parentes descendit, terruitque illos aspectu inopino, suspicantes non illam, sed eius animam simulacro vestitam se cernere, quæ piacularia sibi subsidia rogatum venisset. Postquam autem ex ea rei gestæ ordinem didicerit, incredibili sua voluptate comitati sunt illam ad exfoluendas cum illa S. Ignatio grati animi laudes.

XX.

Hydrops & alius ex oppilatione morbis S. Ignatij reliquiis repute sanatur.